

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. IV. Deum cum sit summum bonum necessario esse incorruptibilem,
& hinc investigari debere causam mali, nec posse Deum cogi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

V S V S.

Salubriter Deus S. Augustino initio ostendit *Libera-
rum arbitrium nos habere, idque causam peccati esse, &
quod inviti facimus, sive quod voluntarium non est,
peccatum non esse.* Ita ille principio veritatem fi-
dei Catholicæ invenit & adversus hæreticos sta-
bilivit, qui liberum arbitrium tollunt; causam
peccati, si non omnes, certe multi Deo attri-
buunt; motus concupiscentiæ etsi involunta-
rios, peccata esse mentiuntur. Seque hoc ipso
non à Deo conversos cum Augustino ad Eccle-
siæ utilitatem ostendunt, sed contraria plane
via à Diabolo perverfos, in Ecclesiæ destru-
ctionem.

C A P. IV.

*Deum, cum sit summum bonum, necessa-
rio esse incorruptibilem, & hinc investiga-
ri deberi causam mali, nec posse Deum
cogi.*

1. **S**ic enim nitebar cætera invenire, ut
jam inveneram melius esse incorru-
ptibile quam corruptibile: & ideo te, quic-
quid esses, esse incorruptibilem confitebar.
a Neque enim ulla anima unquam potuit,
poteritve cogitare aliquid, quod sit te me-
lius, qui summum & optimum bonum es.
Cum autem verissime atque certissime in-
corruptibile corruptibili præponatur, sicut
jam ego præponebam, poteram jam cogi-
tatione aliquid attingere, quod esset melius
Deo meo, nisi tu esses incorruptibilis. Vbi
igitur videbam incorruptibile corruptibili
esse præferendum, ibi te quærere debebam,
atque inde advertere, unde sit malum: id est,
unde sit ipsa corruptio, qua violari substantia
tua nullo modo potest.

2. b Nullo

2. *b* Nullo enim prorsus modo violat corruptio Deum nostrum, nulla voluntate, nulla necessitate, nullo improvise casu. Quoniam ipse est Deus, & quod sibi vult, bonum est: & ipse est idem bonum; corrumpi autem non est bonum. Nec cogeri invitatus ad aliquid, quia voluntas tua non est major potentia tua: esset autem major, si teipso tu ipse major esses; voluntas enim, & potentia Dei, Deus ipse est. Et quid improvise tibi, qui nosti omnia: & nulla natura est, nisi quia nosti eam? Et, ut quid multa dicimus, cur non sit corruptibilis substantia, quæ Deus est, quando si hoc esset, non esset Deus?

N O T A.

- a* Neque enim ulla anima &c.) Omnes ut S. D. alibi dicit, pro excellentia Dei certatim dimicant, nec quisquam inveniri potest, qui non hoc credat, Deum esse, quo melius non est. Itaque hoc omnes consentiunt Deum esse, quod ceteris rebus omnibus anteponunt. Hoc ergo principium primum est Fidei nostræ, imo & Spei, ac Caritatis: Deus summum bonum est. l. r. de doct. Christi.
- b* Nullo enim prorsus modo violat corruptio) Incorruptibilis & inviolabilis, & immutabilis est solus Deus, omnis vero creatura est corruptibilis, aut saltem violabilis & mutabilis, non ergo ex Deo, vel in Deo: sed ex creatura, & in illa est corruptio, sive malum, corrumpi enim malum est. Atque hæc est prima radix culpa & pœna peccati, quam hic S. D. tangit, & alibi explicat: Quia enim anima ejusque voluntas mutabilis & violabilis est, ideo peccare potest, & pati quod non vult. Deus autem immutabilis, ideoque ejus voluntas non deficit in malum, & inviolabilis, ideoque cogi non potest ad pœnam: non ab alio, quia omnibus fortior: non à seipso, quia non est potentia ejus major, quam voluntas, ut possit invita pati à potentia. Recte ergo S. D. ait, se in eo quod incorruptibilis Deus transcendit omne corruptibile, debuisse deprehendere corru-

ptionis, siue mali primum fontem esse ipsam corruptibilitatem, & mutabilitatem creatura. Quomodo vero Deus quoque, sit autor mali, dicam inf. ad c. 13.

C A P. V.

Omniem creaturam instar spongia, in immenso mari, Deo plenam esse, & omnia bono à summo bono facta agnoscebat, anxie quarens, unde malum irrepserit.

1. **E**T quærebam, unde malum, & male quærebam: & in ipsa inquisitione mea, non videbam malum. Et constituēbam in conspectu spiritus mei universam creaturam, quicquid in ea cernere possumus, sicuti est terra, & mare, & aër, & sidera, & arbores, & animalia mortalia: & quicquid in ea non videmus, sicut firmamentum cœli, insuper & omnes angelos, & cuncta spiritualia eius: sed etiam ipsa quasi corpora essent, locis & locis ordinavit imaginatio mea; & fecit unam massam grandem distinctam generibus corporum creaturam tuam, siue quæ revera corpora erant, siue quæ ipse pro spiritibus finxeram. Et eam feci grandem, non quantum erat, quod scire non poteram, sed quantum libuit, undique versum sane finitam. Te autem Domine ex parte ambientem & penetrantem eam, sed usquequaque infinitum. Tanquam si mare esset ubique, & undique per immensum infinitum solum mare: & haberet intra se spongiam quamlibet magnam, sed finitam tamen: plena esset undique spongia illa ex omni sua parte, ex immenso